

I

(Tiesību akti, kuru publicēšana ir obligāta)

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 183/2005

(2005. gada 12. janvāris),

ar ko paredz barības higiēnas prasības

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 37. panta 2. punktu un 152. panta 4. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,

apspriedušies ar Reģionu komiteju,

saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽²⁾,

tā kā:

(1) Lopkopības produktu ražošanai ir svarīga loma Kopienas lauksaimniecības sektorā. Šīs darbības apmierinoši rezultāti lielā mērā ir atkarīgi no drošas un labas kvalitātes barības izmantošanas.

(2) Cilvēku un dzīvnieku veselības aizsardzība augstā līmenī ir viens no pamatprincipiem tiesību aktos par pārtikas apriti, kā tas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 178/2002 (2002. gada 28. janvāris), ar ko paredz pārtikas aprites tiesību aktu vispārīgus principus un prasības, izveido Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi un paredz procedūras saistībā ar pārtikas nekaitīgumu ⁽³⁾. Minētā regula paredz arī citus kopējus principus un definīcijas, kas izmantojamas valstu un Kopienas tiesību aktos par barības apriti, tostarp mērķi sasniegt barības brīvu apriti Kopienā.

(3) Padomes Direktīva 95/69/EK ⁽⁴⁾ paredz nosacījumus un kārtību attiecībā uz noteiktiem dzīvnieku barības nozares uzņēmumiem un starpniekiem, lai ļautu tiem īstenot savu darbību. Pieredze ir apliecinājusi, ka šie nosacījumi un kārtība veido labu pamatu, kas nodrošina barības nekaitīgumu. Tāpat minētā direktīva paredz nosacījumus, lai apstiprinātu uzņēmumus, kas ražo noteiktas vielas, kuras uzskaitītas Padomes Direktīvā 82/471/EEK (1982. gada 30. jūnijs) par dažiem produktiem, ko izmanto dzīvnieku barībā ⁽⁵⁾.

(4) Komisijas Direktīva 98/51/EK (1998. gada 9. jūlijs), ar kuru nosaka konkrētus īstenošanas pasākumus Padomes Direktīvai 95/69/EK, ar ko paredz noteiktu uzņēmumu un starpnieku, kas darbojas dzīvnieku barības nozarē, apstiprināšanas un reģistrācijas nosacījumus un kārtību ⁽⁶⁾, paredz konkrētus pasākumus, kas ietver režīmu importam no trešām valstīm.

(5) Pieredze arī pierādījusi vajadzību nodrošināt, lai visi barības nozares uzņēmumi, tostarp akvakultūras uzņēmumi, darbotos atbilstīgi saskaņotām nekaitīguma prasībām, un vajadzību veikt vispārēju pārskatīšanu, lai ņemtu vērā nepieciešamību nodrošināt augstāku aizsardzības līmeni cilvēku un dzīvnieku veselības jomā un vides jomā.

(6) Šajā regulā izklāstīto jauno higiēnas noteikumu galvenais uzdevums ir nodrošināt patērētāju augsta līmeņa aizsardzību saistībā ar pārtikas un barības nekaitīgumu, īpaši ņemot vērā sekojošos principus:

a) sākotnējā atbildība par barības nekaitīgumu joprojām ir barības nozares komersantiem;

⁽¹⁾ OV C 32, 5.2.2004., 97. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta 2004. gada 31. marta Atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts) un Padomes 2004. gada 21. decembra Lēmums.

⁽³⁾ OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 1642/2003 (OV L 245, 29.9.2003., 4. lpp.).

⁽⁴⁾ OV L 332, 30.12.1995., 15. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 806/2003 (OV L 122, 16.5.2003., 1. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 213, 21.7.1982., 8. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1882/2003 (OV L 284, 31.10.2003., 1. lpp.).

⁽⁶⁾ OV L 208, 24.7.1998., 43. lpp.

- b) nepieciešamība nodrošināt barības nekaitīgumu visā barības aprītē, sākot ar primāro barības ražošanu un beidzot ar pārtikai izmantojamo dzīvnieku ēdināšanu;
- c) uz apdraudējuma analīzes un kritisko kontroles punktu (*HACCP*) principiem balstītās kārtības vispārējai ieviešanai kopā ar labas higiēnas prakses piemērošanu jāpastiprina barības nozares komersantu atbildība;
- d) labas prakses rokasgrāmata ir vērtīgs instruments, lai palīdzētu barības nozares komersantiem ievērot barības higiēnas noteikumus un piemērot *HACCP* visos barības aprites posmos;
- e) nepieciešamība izstrādāt mikrobioloģiskos kritērijus, pamatojoties uz zinātniski pamatotiem riska kritērijiem;
- f) nepieciešamība nodrošināt, lai importētā barība sasniedz līdzvērtīgu standartu tam, kādu piemēro Kopienā ražotajai barībai.
- (7) Lai nodrošinātu pilnīgu reģistrācijas un apstiprināšanas sistēmas pielietošanu attiecībā uz visiem barības nozares komersantiem un tādējādi garantētu pilnīgu izsekojamību, ir lietderīgi nodrošināt, ka tie ir vienīgais avots un lieto barību vienīgi no uzņēmumiem, kas ir reģistrēti un/vai apstiprināti saskaņā ar šo regulu.
- (8) Integrēta pieeja ir vajadzīga, lai nodrošinātu barības nekaitīgumu, sākot no barības primārās ražošanas, to ietverot, līdz pat barības laišanai tirgū vai eksportam, to ietverot. Primārā barības ražošana ietver produktus, kam veic tikai vienkāršu fizisku apstrādi, piemēram, tīrīšanu, iepakojšanu, uzglabāšanu, dabisku žāvēšanu vai skābēšanu.
- (9) Saskaņā ar proporcionalitātes principu un subsidiaritātes principu Kopienas noteikumiem nebūtu jāattiecas uz noteiktiem gadījumiem, kad barību ražo pašpatēriņam, un uz noteiktu dzīvnieku ēdināšanu, kā arī uz primārās ražošanas barības tiešām piegādēm mazos daudzumos vietējā līmenī vai uz lolojumdzīvnieku barības mazumtirdzniecību.
- (10) Ar barību saistīti apdraudējumi barības primārās ražošanas līmenī noteikti un atbilstoši jākontrolē, lai nodrošinātu šīs regulas mērķu sasniegšanu. Tāpēc šīs regulas noteikumu pamatprincipiem jāattiecas uz saimniecībām, kas ražo barību tikai un vienīgi savas ražošanas vajadzībām, kā arī uz saimniecībām, kas barību laiž tirgū. Būtu jāņem vērā tas,
- ka risks ir mazāks, ja barība tiek ražota un lietota tādu dzīvnieku ēdināšanai, ko izmanto vienīgi pašpatēriņam vai ko neizmanto pārtikas ražošanā. Attiecībā uz barības produktu tirdzniecību mazā daudzumā vietējā tirgū un lolojumdzīvnieku barības mazumtirdzniecību šī regula paredz īpašu režīmu.
- (11) *HACCP* principu, kas noteikti *Codex Alimentarius*, piemērošana primārajai barības ražošanai ir starpposma mērķis Eiropas tiesību aktiem par higiēnu. Tomēr labas prakses rokasgrāmatām jau būtu jāveicina atbilstīgu higiēnas prasību piemērošanu.
- (12) Barības nekaitīgums atkarīgs no vairākiem faktoriem. Tiesību aktos būtu jānosaka minimālās higiēnas prasības. Vajadzētu būt oficiālai kontrolei, lai pārbaudītu to, kā barības nozares komersanti nodrošina ievērošanu. Turklāt barības nozares komersantiem būtu jāveic pasākumi vai jāpieņem procedūras, lai sasniegtu barības drošību augstā līmenī.
- (13) *HACCP* principi var palīdzēt barības nozares komersantiem sasniegt augstākus standartus barības nekaitīguma jomā. *HACCP* principi nebūtu jāuzskata par pašregulācijas metodi, un tie neaizstāj oficiālu kontroli.
- (14) *HACCP* principu īstenošanai ir vajadzīga barības nozares uzņēmuma darbinieku pilnīga sadarbība un mērķtiecība.
- (15) *HACCP* principiem barības ražošanas jomā būtu jāņem vērā principi, kas ietverti *Codex Alimentarius*, bet jāpieļauj pietiekama elastība visās situācijās. Dažos barības nozares uzņēmumos nav iespējams noteikt kritiskos kontroles punktus, un dažos gadījumos laba prakse var aizstāt kritisko kontroles punktu uzraudzību. Tāpat prasība noteikt "kritiskās robežas", kā noteikts *Codex Alimentarius*, neprasa visos gadījumos noteikt skaitlisku robežu. Prasībai glabāt dokumentus, kā noteikts *Codex Alimentarius*, ir jābūt elastīgai, lai izvairītos no nevajadzīga sloga īpaši mazajiem uzņēmumiem. Būtu jānodrošina, ka *HACCP* principi nav jāievēro attiecībā uz darbībām, ko barības nozares uzņēmumi veic primārās ražošanas līmenī, tostarp ar to saistītām darbībām, kā arī attiecībā uz barības sajaukšanu ar papildu barības vielām vienīgi savas saimniecības vajadzībām.

- (16) Tāpat elastība ir nepieciešama, lai pielāgotos tādu barības nozares uzņēmumu vajadzībām, kuri atrodas reģionos, kas izjūt īpašus ģeogrāfiskus ierobežojumus, vai kuriem ir strukturālas prasības. Tomēr šāda elastība nedrīkstētu apdraudēt barības higiēnas mērķus. Vajadzības gadījumā būtu jāpieņem noteikumi par apspriešanu Pastāvīgā Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejā.
- (17) Sistēma, kad dalībvalstu kompetentās iestādes reģistrē un apstiprina visus barības nozares uzņēmumus, ir lietderīga, lai nodrošinātu izsekojamību no ražotāja līdz gala lietotājam un veicinātu efektīvas oficiālas kontroles īstenošanu. Dalībvalstu kompetentās iestādes var izmantot jau pastāvošās sistēmas datu vākšanai par barības nozares uzņēmumiem, lai ieviestu un īstenotu šajā regulā paredzēto sistēmu.
- (18) Ir lietderīgi barības nozares uzņēmumu apstiprināšanas sistēmu uzturēt attiecībā uz darbībām, kuras barības ražošanā var būt augstāka riska faktors. Būtu jāparedz procedūras, lai paplašinātu apstiprināšanas sistēmas pašreizējo darbības jomu, kas noteikta Direktīvā 95/69/EK.
- (19) Lai tas tiktu apstiprināts vai reģistrēts, barības nozares uzņēmumiem būtu jāatbilst vairākiem nosacījumiem, kas saistīti ar to darbību un attiecas uz telpām, iekārtām, darbiniekiem, ražošanu, kvalitātes kontroli, uzglabāšanu un dokumentāciju, lai nodrošinātu gan barības nekaitīgumu, gan produktu izsekojamību. Būtu jāparedz noteikumi, lai diferencētu šos nosacījumus, nodrošinot to piemērotību dažādiem barības nozares uzņēmumu veidiem. Dalībvalstīm vajadzētu būt tiesīgām piešķirt uzņēmumiem nosacītu apstiprinājumu, ja uzņēmumā veikta pārbaudē konstatē, ka uzņēmums atbilst visām prasībām attiecībā uz infrastruktūru un iekārtām. Tomēr ir lietderīgi arī noteikt maksimālo periodu šādam nosacītam apstiprinājumam.
- (20) Būtu jāparedz noteikumi par reģistrācijas vai apstiprinājuma pagaidu apturēšanu, grozīšanu vai atsaukšanu, ja uzņēmumi maina vai beidz darbību, vai vairs neatbilst nosacījumiem, kas attiecas uz to darbību.
- (21) Barības un barības sastāvdaļu izsekojamība visā barības apritē ir būtisks elements barības nekaitīguma nodrošināšanai. Regulā (EK) Nr. 178/2002 ir noteikumi, lai nodrošinātu barības un barības sastāvdaļu izsekojamību, un tā paredz procedūru īpašu īstenošanas noteikumu pieņemšanai attiecībā uz konkrētām nozarēm.
- (22) Vairākas viena otrai sekojošas barības krīzes ir pierādījušas, ka neveiksmei jebkurā barības aprites posmā var būt nozīmīgas ekonomiskas sekas. Barības ražošanas raksturīgās iezīmes un sarežģītā barības izplatīšanas ķēde nozīmē to, ka ir grūti barību izņemt no tirgus. Izmaksas, kas rodas novēršot ekonomiskās sekas saistībā ar barības un pārtikas apriti, bieži tiek segtas no valsts līdzekļiem. Šo ekonomisko seku novēršana tā, ka sabiedrībai nerodas lielas izmaksas, būtu efektīvāka, ja uzņēmums, kura darbība rada ekonomisku kaitējumu barības nozarē, būtu finansiāli atbildīgs. Tomēr tādas vispārējas obligātas finansiālās atbildības un finansiālu garantiju sistēmas izveide – piemēram, izmantojot apdrošināšanu – kura attiektos uz visiem barības nozares komersantiem, var nebūt iespējama vai lietderīga. Tāpēc Komisijai sīkāk jāapsver šis jautājums, ņemot vērā pastāvošo tiesību aktu noteikumus par atbildību citās jomās, kā arī pastāvošās sistēmas un praksi dalībvalstīs. Šajā sakarā Komisijai būtu jāiesniedz ziņojums, vajadzības gadījumā to papildinot ar likumdošanas priekšlikumiem.
- (23) Kopienā importētai barībai ir jāatbilst vispārīgajām prasībām, kas noteiktas Regulā (EK) Nr. 178/2002, un importa nosacījumiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 882/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par oficiālu kontroli, lai nodrošinātu pārlicināšanos par to, vai ir ievēroti tiesību akti par barību un pārtiku, un kā arī dzīvnieku veselības un labturības noteikumi⁽¹⁾. Laikposmā līdz ieviešanas pasākumu pilnīgai īstenošanai, ir lietderīgi importu joprojām atļaut atbilstīgi Direktīvā 98/51/EK paredzētajiem nosacījumiem, lai izvairītos no traucējumiem tirgū.
- (24) Kopienas produktiem, ko eksportē uz trešām valstīm, ir jāatbilst vispārējām prasībām, kas noteiktas Regulā (EK) Nr. 178/2002.
- (25) Ir lietderīgi paplašināt Pārtikas un barības ātrās reaģēšanas sistēmas darbības jomu, kā tā noteikta Regulā (EK) Nr. 178/2002, lai iekļautu dzīvnieku veselības un vides apdraudējumu saistībā ar barību, kas izmantota tādu dzīvnieku ēdināšanai, kurus neizmanto pārtikas ražošanai.
- (26) Kopienas tiesību aktiem par barības higiēnu būtu jābalstās uz zinātniskiem atzinumiem. Tālab nepieciešamības gadījumā būtu jākonsultējas ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi.
- (27) Lai ņemtu vērā tehnikas un zinātnes progresu, Komisijai un dalībvalstīm vajadzētu cieši un efektīvi sadarboties Pastāvīgajā Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejā.

(1) OVL 165, 30.4.2004., 1. lpp. (Kļūdu labojums: OVL 191, 28.5.2004., 1. lpp.).

- (28) Šī regula ņem vērā starptautiskās saistības, kas noteiktas PTO Sanitārajā un Fitosanitārajā Līgumā un starptautiskajos pārtikas nekaitīguma standartos, kurus paredz *Codex Alimentarius*.
- (29) Dalībvalstīm būtu jāpieņem noteikumi par sodiem, kas piemērojami par šīs regulas pārkāpumiem, un jānodrošina, ka tie tiek īstenoti. Šiem sodiem jābūt efektīviem, samērīgiem un preventīviem.
- (30) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi būtu jāpieņem saskaņā ar Padomes Lēmumu 1999/468/EK (1999. gada 28. jūnijs), ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību ⁽¹⁾.
- (31) Ir lietderīgi noteikt atliktu datumu šīs regulas piemērošanai, lai barības nozares uzņēmumiem, ko ietekmē šī regula, dotu laiku pielāgoties.
- (32) Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, būtu jāatceļ Direktīvas 95/69/EK un 98/51/EK,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

SATURS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants

Saturs

Šī regula paredz:

- a) barības higiēnas vispārējos noteikumus;
- b) nosacījumus un kārtību, kas nodrošina barības izsekojamību;
- c) uzņēmumu reģistrācijas un apstiprināšanas nosacījumus un kārtību.

2. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz:
 - a) barības nozares komersantu darbību visās pakāpēs, sākot no barības primārās ražošanas, to ietverot, un līdz pat laišanai tirgū, to ietverot;

⁽¹⁾ OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

- b) pārtikas ražošanā izmantoto dzīvnieku ēdināšanu;
 - c) barības importu un eksportu no un uz trešām valstīm.
2. Šī regula neattiecas uz:
 - a) barības ražošanu mājas apstākļos pašpatēriņam:
 - i) pārtiku ražojošiem dzīvniekiem, ko tur patēriņam saimniecībā;
 - un
 - ii) dzīvniekiem, kas netiek turēti pārtikas ražošanai;
 - b) tādu pārtiku ražojošu dzīvnieku ēdināšanu, ko tur pašpatēriņam saimniecībā, vai darbībām, kas minētas 1. panta 2. punkta c) apakšpunktā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 852/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par pārtikas produktu higiēnu ⁽²⁾;
 - c) tādu dzīvnieku ēdināšanu, kas netiek turēti pārtikas ražošanai;
 - d) ražotāja primārās ražošanas barības tiešām piegādēm mazos daudzumos vietējām saimniecībām izmantošanai šajās saimniecībās;
 - e) lolojumdzīvnieku barības mazumtirdzniecību.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā izmanto Regulas (EK) Nr. 178/2002 definīcijas, ņemot vērā šādas specifiskas definīcijas:

- a) "barības higiēna" ir pasākumi un nosacījumi, kas nepieciešami, lai kontrolētu apdraudējumu un nodrošinātu barības piemērotību dzīvnieku patēriņam, ņemot vērā tās paredzēto lietojumu;

⁽²⁾ OVL 139, 30.4.2004., 1. lpp. (Kļūdu labojums: OV L 226, 25.6.2004., 3. lpp.).

- b) "barības nozares komersants" ir fiziska vai juridiska persona, kas ir atbildīga par to, lai šīs personas kontrolē esošajā barības nozares uzņēmumā tiktu ievērotas šīs regulas prasības;
- c) "barības piedevas" ir vielas vai mikroorganismi, kas atļauti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1831/2003 (2003. gada 22. septembris) par dzīvnieku ēdināšanā lietotām piedevām ⁽¹⁾;
- d) "uzņēmums" ir barības nozares uzņēmuma jebkura daļa;
- e) "kompetenta iestāde" ir dalībvalsts vai trešās valsts iestāde, kas norīkota veikt oficiālu kontroli;
- f) "barības primārā ražošana" ir lauksaimniecības produktu tāda ražošana – tostarp audzēšana, novākšana, kā arī mājdzīvnieku slaukšana, audzēšana (pirms to nokaušanas) un zvejas darbība – kuras rezultātā iegūst produktus, kuri pēc to novākšanas, iegūšanas vai noķeršanas netiek īpaši apstrādāti, izņemot vienkāršu, fizisku apstrādi.

II NODAĻA

PIENĀKUMI

4. pants

Vispārīgie pienākumi

1. Barības nozares komersanti nodrošina, ka visās ražošanas, apstrādes un izplatīšanas stadijās, ko tie kontrolē, tiek ievēroti Kopienas tiesību akti, ar šiem Kopienas tiesību aktiem saderīgie attiecīgās valsts tiesību akti un labas prakses principi. Tie jo īpaši nodrošina, ka tiek ievērotas atbilstīgas higiēnas prasības, kas noteiktas šajā regulā.

2. Ēdinot pārtiku ražojošus dzīvniekus, lauksaimniekiem jāveic pasākumi un jāparedz kārtība, lai nodrošinātu iespējami zemu barības, dzīvnieku un dzīvnieku produktu bioloģiskās, ķīmiskās un fizikālās piesārņošanas apdraudējumu.

⁽¹⁾ OV L 268, 18.10.2003., 29. lpp.

5. pants

Īpašie pienākumi

1. Attiecībā uz darbībām primārās ražošanas līmenī un šādām ar to saistītām darbībām:

- a) transportēšanu, uzglabāšanu un rīkošanos ar primārajiem produktiem ražošanas vietā;
- b) transporta operācijām, lai nogādātu primāros produktus no ražošanas vietas uz uzņēmumu;
- c) barības sajaukšanu savas saimniecības vajadzībām, neizmantojot barības piedevas vai premiksus, izņemot skābbarības piedevas,

barības nozares komersantiem jāievēro I pielikumā paredzētie noteikumi, ja tie ir atbilstīgi veiktajām darbībām.

2. Attiecībā uz darbībām, kas nav minētas 1. punktā, tostarp barības sajaukšanu vienīgi savas saimniecības vajadzībām, ja tiek lietotas barības piedevas vai premiksi, izņemot skābbarības maisījumus, barības nozares komersantiem jāievēro nosacījumi, kas minēti II pielikumā, ja tie attiecas uz veiktajām darbībām.

3. Barības nozares komersantiem:

- a) jāievēro specifiski mikrobioloģiskie kritēriji;
- b) jāveic pasākumi un jānosaka kārtība, kas nepieciešama, lai sasniegtu noteiktus mērķus.

Kritēriji un mērķi, kas minēti a) un b) apakšpunktā, jāpieņem saskaņā ar procedūru, kas minēta 31. panta 2. punktā.

4. Lai sekmētu šajā regulā noteikto pienākumu izpildi, barības nozares komersanti var izmantot pamatnostādnes, kas paredzētas III nodaļā.

5. Attiecībā uz produktīvo dzīvnieku ēdināšanu lauksaimnieki ievēro nosacījumus, kas izklāstīti III pielikumā.

6. Barības nozares komersanti un lauksaimnieki iegūst un izmanto barību vienīgi no tādiem uzņēmumiem, kas ir reģistrēti un/vai apstiprināti saskaņā ar šo regulu.

6. pants

Apdraudējuma analīzes un kritisko kontroles punktu (HACCP) sistēma

1. Barības nozares komersanti, kas veic darbības, kuras nav minētas 5. panta 1. punktā, izstrādā, ievieš un uztur pastāvīgu rakstisku procedūru vai procedūras, kas pamatojas uz HACCP principiem.

2. Šā panta 1. punktā minētie principi ir šādi:

- a) identificēt jebkādu apdraudējumu, kas nav jāpieļauj, ir jānovērš vai jāsamazina līdz pieņemamam līmenim;
- b) identificēt kritiskos kontroles punktus procesa stadijā vai stadijās, kur kontrole ir būtiska, lai nepieļautu vai novērstu apdraudējumu vai mazinātu to līdz pieņemamam līmenim;
- c) noteikt tādas kritiskās robežas kritiskajos kontroles punktos, kuras būtu robeža starp pieļaujamo un nepieļaujamo, lai tādējādi nepieļautu, novērstu vai samazinātu identificētos apdraudējumus;
- d) izstrādāt un ieviest efektīvas uzraudzības procedūras kritiskajos kontroles punktos;
- e) paredzēt koriģējošus pasākumus gadījumiem, kad uzraudzības gaitā konstatē, ka kritiskais kontroles punkts neatbilst kontroles prasībām;
- f) izstrādāt procedūras, lai pārbaudītu, vai a) līdz e) apakšpunktā paredzētie pasākumi ir pietiekami un efektīvi. Pārbaudes procedūras īsteno regulāri;
- g) izstrādāt dokumentus un reģistrus atbilstoši barības nozares uzņēmumu specifikai un lielumam, lai dokumentētu, ka a) līdz f) apakšpunktā minētie pasākumi tiek efektīvi piemēroti.

3. Ja tiek izdarītas izmaiņas produktā, procesā vai kādā ražošanas, apstrādes, uzglabāšanas un izplatīšanas stadijā, barības nozares komersanti pārskata savas procedūras un veic vajadzīgās izmaiņas.

4. Īstenojot 1. punktā minēto sistēmu, barības nozares komersanti var izmantot labas prakses rokasgrāmatas kopā ar pamatnostādņiem par HACCP izmantošanu, kas izstrādātas saskaņā ar 20. pantu.

5. Pasākumus, lai veicinātu šā panta īstenošanu, tostarp attiecībā uz mazajiem uzņēmumiem, var pieņemt saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru.

7. pants

Dokumenti attiecībā uz HACCP sistēmu

1. Barības nozares komersanti:

- a) sniedz kompetentajai iestādei pierādījumus, ka tie ievēro 6. pantu; pierādījumu iesniegšanas formu nosaka kompetentā iestāde;
- b) nodrošina, ka dokumenti, kas apraksta saskaņā ar 6. pantu izstrādātās procedūras, ir pastāvīgi atjaunināti;

2. Kompetentā iestāde, nosakot prasības attiecībā uz 1. punkta a) apakšpunktā minēto formu, ņem vērā barības nozares uzņēmuma specifiku un lielumu.

3. Sīki izstrādātus pasākumus šā panta īstenošanai var pieņemt saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru. Šādi pasākumi var sekmēt to, kā atsevišķi barības nozares komersanti īsteno HACCP principus, kas izstrādāti saskaņā ar III nodaļu, lai tādējādi izpildītu 6. panta 1. punktā noteiktās prasības.

8. pants

Finansiālās garantijas

1. Lai sagatavotu efektīvu finansiālo garantiju sistēmu barības nozares komersantiem, Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei līdz 2006. gada 8. februārim ziņojumu par finansiālajām garantijām barības nozarē. Papildus analīzei par valstu pastāvošajiem tiesību aktiem, sistēmām un praksi, kas attiecas uz atbildību barības nozarē un saistītajās nozarēs, ziņojumā vajadzības gadījumā ietver arī likumdošanas priekšlikumus šādas reālas un praktiski piemērojamas garantiju sistēmas izveidei Kopienas līmenī. Šādām garantijām jāsniedz nodrošinājums to izmaksu kopapjomam, par kurām no komersantiem varētu prasīt atbildību un kuras ir tiešas sekas tam, ka barību, dzīvniekus vai no tiem ražoto pārtiku izņem no tirgus, apstrādā un/vai iznīcina.

2. Barības nozares komersanti ir atbildīgi par jebkādiem attiecīgo tiesību aktu pārkāpumiem pārtikas nekaitīguma jomā, un komersanti, kā tie definēti 5. panta 2. punktā, iesniedz pierādījumus tam, ka tiem ir segums, ko nodrošina Kopienas tiesību aktos prasītās finansiālās garantijas, kas minētas 1. punktā.

9. pants

Oficiāla kontrole, paziņojumi un reģistrācija

1. Barības nozares komersanti sadarbojas ar kompetentajām iestādēm, kā noteikts attiecīgajos Kopienas tiesību aktos un ar tiem saderīgos valstu tiesību aktos.

2. Barības nozares komersanti:

a) paziņo atbilstīgajai kompetentajai iestādei par visiem to kontrolē esošiem uzņēmumiem, kas darbojas jebkurā no barības ražošanas, apstrādes, uzglabāšanas, transportēšanas vai izplatīšanas stadijām; paziņošanas formu saistībā ar reģistrāciju nosaka kompetentā iestāde;

b) sniedz kompetentajai iestādei atjauninātu informāciju par visiem to kontrolē esošiem uzņēmumiem, kā minēts a) apakšpunktā, tostarp paziņo kompetentajai iestādei par jebkādam būtiskām izmaiņām darbībā un pastāvoša uzņēmuma slēgšanu.

3. Kompetentā iestāde uztur uzņēmumu reģistru vai reģistrus.

10. pants

Barības nozares uzņēmumu apstiprināšana

Barības nozares komersanti nodrošina, ka to kontrolē esošos uzņēmumus, uz kuriem attiecas šī regula, ir apstiprinājusi kompetentā iestāde, ja:

1) šādi uzņēmumi veic kādu no šīm darbībām:

a) izgatavo un/vai laiž tirgū barības piedevas, uz ko attiecas Regula (EK) Nr. 1831/2003, vai produktus, uz ko attiecas Direktīva 82/471/EEK un kas minēti šīs regulas IV pielikuma 1. nodaļā;

b) izgatavo un/vai laiž tirgū premiksus, kas gatavoti, izmantojot šīs regulas IV pielikuma 2. nodaļā minētās barības piedevas;

c) laišanai tirgū izgatavo vai vienīgi savas saimniecības vajadzībām ražo barības maisījumus, kuros izmantotas barības piedevas un premiksi un kuri minēti šīs regulas IV pielikuma 3. nodaļā;

2) apstiprinājums ir vajadzīgs saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā uzņēmums atrodas;

vai

3) apstiprinājums ir vajadzīgs saskaņā ar regulu, kas pieņemta saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru.

11. pants

Prasības

Barības nozares komersanti nedrīkst veikt darbību:

a) bez 9. pantā paredzētās reģistrācijas;

vai

b) bez apstiprinājuma, ja tas vajadzīgs saskaņā ar 10. pantu.

12. pants

Informācija par apstiprināšanas noteikumiem valstīs

Visas dalībvalstis, kas prasa lai noteikti tās teritorijā esošie uzņēmumi saņemtu apstiprinājumu saskaņā ar 10. panta 2. punktu, informē Komisiju un pārējās dalībvalstis par attiecīgajiem šīs valsts noteikumiem.

13. pants

Uzņēmumu apstiprināšana

1. Kompetentā iestāde apstiprina uzņēmumus tikai pēc tam, kad vizīte uzņēmumā, pirms tas sācis jebkāda veida darbību, ir pierādījusi, ka uzņēmums atbilst šajā regulā noteiktajām prasībām.

2. Kompetentā iestāde var piešķirt nosacītu apstiprinājumu, ja vizītes laikā uzņēmumā tiek konstatēts, ka tas atbilst visām infrastruktūras un aprīkojuma prasībām. Tā var piešķirt pilnīgu apstiprinājumu vienīgi tad, ja nākamās vizītes laikā, ko veic trīs mēnešos pēc nosacītā apstiprinājuma piešķiršanas, tiek konstatēts, ka uzņēmums atbilst pārējām prasībām, kas minētas 1. punktā. Ja progress ir acīmredzams, taču uzņēmums joprojām neatbilst visām prasībām, kompetentā iestāde var pagarināt nosacīto apstiprinājumu. Tomēr nosacītā apstiprinājuma termiņš kopumā nedrīkst pārsniegt sešus mēnešus.

14. pants

Reģistrācijas vai apstiprinājuma apturēšana

Kompetentā iestāde uz laiku aptur uzņēmuma reģistrāciju vai apstiprinājumu attiecībā uz vienu vai vairākiem darbības veidiem, ja ir pierādīts, ka uzņēmums vairs neatbilst nosacījumiem, kas attiecas uz šiem darbības veidiem.

Šāda apturēšana ir spēkā līdz laikam, kad uzņēmums atkal atbilst nosacījumiem. Ja atbilstība nosacījumiem netiek nodrošināta viena gada laikā, piemēro 15. pantu.

15. pants

Reģistrācijas vai apstiprinājuma atsaukšana

Kompetentā iestāde atsauc uzņēmuma reģistrāciju vai apstiprinājumu attiecībā uz vienu vai vairākiem darbības veidiem, ja:

- a) uzņēmums pārtrauc vienu vai vairākus darbības veidus;
- b) ir pierādīts, ka uzņēmums viena gada laikā nav izpildījis nosacījumus attiecībā uz vienu vai vairākiem tā darbības veidiem;
- c) tā konstatē nopietnus trūkumus vai ja tai atkārtoti bijis jāaptur ražošana uzņēmumā, un ja barības nozares komersants joprojām nespēj sniegt piemērotas garantijas attiecībā uz turpmāko ražošanu.

16. pants

Grozījumi uzņēmuma reģistrācijā vai apstiprinājumā

Pēc attiecīga lūguma kompetentā iestāde groza uzņēmuma reģistrāciju vai apstiprinājumu, ja uzņēmums ir pierādījis spēju attīstīt darbības papildus tām darbībām, attiecībā uz kurām tas iepriekš reģistrēts vai apstiprināts vai kuras tās aizstāj.

17. pants

Atbrīvojums no vizītēm uzņēmumā

1. Dalībvalstis ir atbrīvotas no pienākuma veikt vizītes uzņēmumos, kā noteikts 13. pantā, attiecībā uz barības nozares uzņēmumiem, kas darbojas vienīgi kā tirgotāji, neglabājot produktus savās telpās.

2. Šādi barības nozares uzņēmumi iesniedz kompetentajai iestādei deklarāciju par to, ka barība, ko tie laiž tirgū, atbilst šajā regulā noteiktajiem nosacījumiem; deklarācijas formu nosaka kompetentā iestāde.

18. pants

Pārejas pasākumi

1. Uzņēmumi un starpnieki, kas apstiprināti un/vai reģistrēti saskaņā ar Direktīvu 95/69/EK, drīkst turpināt savu darbību ar nosacījumu, ka tie līdz 2006. gada 1. janvārim iesniedz paziņojumu par to attiecīgajai kompetentajai iestādei, kuras apgabalā atrodas to ražotnes.

2. Uzņēmumi un starpnieki, kam saskaņā ar Direktīvu 95/69/EK nav vajadzīga ne reģistrācija, ne apstiprinājums, bet ir vajadzīga reģistrācija saskaņā ar šo regulu, drīkst turpināt savu darbību ar nosacījumu, ka tie līdz 2006. gada 1. janvārim iesniedz reģistrācijas pieteikumu attiecīgajai kompetentajai iestādei, kuras teritorijā atrodas to ražotnes.

3. Līdz 2008. gada 1. janvārim pieteikuma iesniedzējam – formā, ko nosaka kompetentā iestāde – jādeklarē, ka ir izpildīti šajā regulā paredzētie nosacījumi.

4. Kompetentās iestādes ņem vērā sistēmas, kas jau pastāv datu vākšanai un prasa, lai paziņojuma vai pieteikuma iesniedzējs nodrošina tikai tādu papildu informāciju, kas pierāda atbilstību šajā regulā paredzētajiem nosacījumiem. Jo īpaši kompetentās iestādes var par 2. punktā paredzēto pieteikumu uzskatīt paziņojumu, kas iesniegts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 852/2004 6. pantu.

19. pants

Reģistrēto un apstiprināto uzņēmumu saraksts

1. Attiecībā uz katru darbības veidu kompetentā iestāde uzskaita valsts sarakstā vai sarakstos uzņēmumus, ko tā reģistrējusi saskaņā ar 9. pantu.

2. Uzņēmumus, ko kompetentā iestāde apstiprinājusi saskaņā ar 13. pantu, uzskaita valsts sarakstā, piešķirot katram atsevišķu identifikācijas numuru.

3. Dalībvalstis atjaunina 1. un 2. punktā minētos uzņēmumu sarakstus atbilstīgi ar 14., 15. un 16. pantā minētajiem lēmumiem par reģistrācijas vai apstiprinājuma apturēšanu, atsaukšanu vai mainīšanu.

4. Šā panta 2. punktā minēto sarakstu sagatavo saskaņā ar paraugu, kas noteikts V pielikuma I nodaļā.

5. Šā panta 2. punktā minētais identifikācijas numurs ir formā, kas noteikta V pielikuma II nodaļā.

6. Pirmo reizi 2007. gada novembrī un turpmāk, vēlākais, līdz katra gada 30. novembrim Komisija apkopo un dara publiski pieejamu dalībvalstu sarakstu to daļu, kurā ir 2. punktā minētie uzņēmumi. Apkopotajā sarakstā ņem vērā attiecīgā gada laikā veiktās izmaiņas.

7. Šā panta 1. punktā minētos sarakstus dalībvalstis dara publiski pieejamus.

III NODAĻA

LABAS PRAKSES ROKASGRĀMATAS

20. pants

Rokasgrāmatu izstrādāšana, izplatīšana un lietošana

1. Komisija atbalsta Kopienas labas prakses un HACCP principu izmantošanas rokasgrāmatu izstrādāšanu barības nozarē saskaņā ar 22. pantu.

Vajadzības gadījumā dalībvalstis atbalsta valstu rokasgrāmatu izstrādāšanu saskaņā ar 21. pantu.

2. Kompetentās iestādes atbalsta gan Kopienas, gan valstu rokasgrāmatu izplatīšanu un lietošanu.

3. Tomēr barības nozares komersanti šīs rokasgrāmatas var lietot brīvprātīgi.

21. pants

Valstu rokasgrāmatas

1. Kad valstu labas prakses rokasgrāmatas ir izstrādātas, tās attīsta un izplata barības nozares sektoros:

a) konsultējoties ar to pušu pārstāvjiem, kuru intereses var tikt būtiski skartas, tādiem kā kompetentās iestādes un lietotāju grupas;

b) ņemot vērā *Codex Alimentarius* attiecīgos prakses kodeksus;

un

c) attiecībā uz barības primāro ražošanu – ņemot vērā prasības, kas noteiktas I pielikumā.

2. Dalībvalstis izvērtē valstu rokasgrāmatas, lai nodrošinātu, ka:

a) tās izstrādātas saskaņā ar 1. punktu;

b) to saturs ir praktiski izmantojams sektoriem, uz kuriem šīs rokasgrāmatas attiecas;

c) attiecībā uz sektoriem un/vai barības veidiem, uz kuriem tās attiecas, tās ir izmantojamas kā pamatnostādnes, nodrošinot atbilstību 4., 5. un 6. pantam.

3. Dalībvalstis nosūta valstu rokasgrāmatas Komisijai.

4. Komisija izveido un uztur šādu rokasgrāmatu reģistrācijas sistēmu un dara to pieejamu dalībvalstīm.

22. pants

Kopienas rokasgrāmatas

1. Lai apsvērtu rokasgrāmatu nepieciešamību, piemērošanas jomu un saturu, Komisija apspriežas ar 31. panta 1. punktā minēto Komiteju, pirms tiek izstrādātas Kopienas rokasgrāmatas attiecībā uz labu praksi barības nozarē un HACCP principu izmantošanu.

2. Kad Kopienas rokasgrāmatas ir sagatavotas, Komisija nodrošina, ka tās attīstīta un izplata:

a) attiecīgie Eiropas barības nozares sektoru pārstāvji un citas ieinteresētās puses, piemēram, patērētāju grupas, vai sadarbībā ar šiem minētajiem;

b) sadarbībā ar pusēm, kuru intereses var tikt būtiski skartas, tostarp kompetentajām iestādēm.

3. Kopienas rokasgrāmatas izstrādā un izplata, ņemot vērā:

a) *Codex Alimentarius* attiecīgos prakses kodeksus;

un

b) attiecībā uz barības primāro ražošanu – I pielikumā noteiktās prasības.

4. Komiteja, kas minēta 31. panta 1. punktā, novērtē Kopienas rokasgrāmatu projektus, lai nodrošinātu, ka:

a) tās izstrādātas saskaņā ar 2. un 3. punktu;

b) rokasgrāmatu saturs ir praktisks visai Kopienai sektoros, uz kuriem tās attiecas;

un

c) attiecībā uz sektoriem un/vai barības veidiem, uz kuriem tās attiecas, tās ir izmantojamas kā pamatnostādnes, nodrošinot atbilstību 4., 5. un 6. pantam.

5. Komisija aicina 31. panta 1. punktā minēto Komiteju sadarbībā ar šā panta 2. punktā minētajiem subjektiem periodiski pārskatīt visas Kopienas rokasgrāmatas, kas sagatavotas saskaņā ar šo pantu. Šādas pārskatīšanas mērķis ir nodrošināt, ka rokasgrāmatas joprojām ir praktiskas un ka tajās tiek ņemta vērā tehnoloģiskā un zinātniskā attīstība.

6. Saskaņā ar šo pantu sagatavoto Kopienas rokasgrāmatu nosaukumus un īsus kopsavilkumus publicē *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša C sērijā*.

IV NODAĻA

IMPORTS UN EKSPORTS

23. pants

Imports

1. Barības nozares komersanti, kas importē barību no trešām valstīm, nodrošina, ka imports notiek saskaņā ar šādiem nosacījumiem:

a) trešā valsts, kas ir nosūtītājvalsts, ir norādīta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 882/2004 48. pantu sagatavotajā to trešo valstu sarakstā, no kurām ir atļauts barības imports;

b) nosūtītāju uzņēmums ir norādīts sarakstā, ko saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 882/2004 48. pantu sagatavo un atjaunina trešā valsts un kur norādīti uzņēmumi, no kuriem ir atļauts barības imports;

c) barība ir ražota vai nu Kopienā, vai arī nosūtītāju uzņēmumā vai citā uzņēmumā, kas ietverts b) apakšpunktā minētajā sarakstā;

un

d) barība atbilst:

i) prasībām, kas noteiktas šajā regulā un jebkurā citā Kopienas tiesību aktā, kas paredz noteikumus attiecībā uz barību;

vai

ii) nosacījumiem, ko Kopiena atzinusi par vismaz līdzvērtīgiem iepriekšminētajiem;

vai

iii) ja starp Kopienas un eksportētājvalsti ir īpašs nolīgums – šādā nolīgumā paredzētajām prasībām.

2. Importa sertifikāta paraugu var pieņemt saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru.

24. pants

Starpposma pasākumi

Atkāpjoties no 33. panta un kamēr nav sagatavoti 23. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā paredzētie saraksti, importa atļaujas turpina piešķirt atbilstīgi nosacījumiem, kas paredzēti Direktīvas 98/51/EK 6. pantā.

25. pants

Eksports

Barībai – tostarp barībai dzīvniekiem, kas nav produktīvie dzīvnieki – kas izgatavota Kopienā laišanai tirgū trešās valstīs, jāatbilst Regulas (EK) Nr. 178/2002 12. pantam.

V NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

26. pants

Īstenošanas pasākumi

Īstenošanas pasākumus var noteikt saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru.

27. pants

Grozījumi I, II un III pielikumā

Šīs regulas I, II un III pielikumu var grozīt saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru, lai ņemtu vērā:

- a) labas prakses rokasgrāmatu attīstību;
 - b) pieredzi, kas gūta, saskaņā ar 6. pantu īstenojot sistēmas, kas pamatojas uz HACCP;
 - c) tehnoloģisko attīstību;
 - d) zinātniskos ieteikumus, jo īpaši jaunākās riska novērtēšanas metodes;
 - e) barības nekaitīguma mērķu noteikšanu;
- un
- f) to prasību attīstību, kuras attiecas uz konkrētām darbībām.

28. pants

Atkāpes no I, II un III pielikuma

Īpašu iemeslu gadījumā atkāpes no I, II un III pielikuma var piešķirt saskaņā ar 31. panta 2. punktā minēto procedūru ar nosacījumu, ka šādas atkāpes neietekmē šīs regulas mērķu sasniegšanu.

29. pants

Ātrās reaģēšanas sistēma

Ja kāda konkrēta barība, tostarp barība dzīvniekiem, kas nav produktīvie dzīvnieki, rada nopietnu apdraudējumu cilvēku vai dzīvnieku veselībai vai videi, Regulas (EK) Nr. 178/2002 50. pantu piemēro *mutatis mutandis*.

30. pants

Sodi

Dalībvalstis pieņem noteikumus par sodiem, kas piemērojami par šīs regulas pārkāpumiem, un veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šo noteikumu īstenošanu. Noteiktajiem sodiem jābūt iedarbīgiem, samērīgiem un preventīviem. Dalībvalstis šos noteikumus paziņo Komisijai līdz 2007. gada 8. februārim un tūlīt paziņo tai par visiem turpmākajiem grozījumiem, kas ietekmē šos noteikumus.

31. pants

Komitejas procedūra

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 178/2002, (turpmāk "Komiteja").

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā paredzētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

32. pants

Apspriešanās ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi

Komisija apspriežas ar Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestādi par visiem jautājumiem, kas ir šīs regulas darbības jomā un kas varētu būtiski ietekmēt sabiedrības veselību, un jo īpaši pirms saskaņā ar 5. pantu 3. punktu tiek izteikti priekšlikumi par kritērijiem un mērķiem.

33. pants

Atcelšana

No 2006. gada 1. janvāra turpmāk norādītās direktīvas ir atceltas, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz transpozīcijas termiņiem:

- a) Padomes Direktīva 95/69/EK;
- b) Komisijas Direktīva 98/51/EK.

34. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2006. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2005. gada 12. janvārī

*Eiropas Parlamenta vārdā -
priekšsēdētājs*
J. P. BORELL FONTELLES

*Padomes vārdā -
N. SCHMIT
priekšsēdētājs*

I PIELIKUMS

PRIMĀRĀ RAŽOŠANA

A DAĻA

Regulas 5. panta 1. punktā minētās prasības barības nozares uzņēmumiem primārās ražošanas līmenī**I. Higiēnas noteikumi**

1. Barības nozares komersantiem, kas ir atbildīgi par primāro barības ražošanu, jānodrošina, ka darbība tiek vadīta un veikta tādā veidā, lai nepieļautu, novērstu vai samazinātu apdraudējumu, kas potenciāli var ietekmēt barības nekaitīgumu.
2. Barības nozares komersantiem jānodrošina, ka, ciktāl tas iespējams, primārie produkti, kas to kontrolē tiek ražoti, gatavoti, attīrīti, iepakoti, uzglabāti un transportēti, ir aizsargāti pret piesārņošanu un sabojāšanu.
3. Barības nozares komersantiem jāievēro prasības, kas noteiktas 1. un 2. punktā, ievērojot atbilstīgos Kopienas un valstu tiesību aktus, kas attiecas uz apdraudējuma kontroli, tostarp:
 - i) pasākumus bīstamu piesārņojumu kontrolei, piemēram, tādu piesārņojumu, kas rodas no gaisa, zemes, ūdens, mēslojuma, augu aizsardzības līdzekļiem, biocīdiem, veterinārajām zālēm, kā arī atkritumu apsaimniekošanas vai apglabāšanas;un
 - ii) pasākumus attiecībā uz augu veselību, dzīvnieku veselību un vidi, kas ietekmē barības nekaitīgumu, tostarp dzīvnieku infekcijas slimību un dzīvnieku infekcijas slimību ierosinātāju uzraudzības un kontroles programmas.
4. Atbilstīgos gadījumos barības nozares komersantiem jāveic adekvāti pasākumi, jo īpaši:
 - a) jāuztur tīrībā un, ja nepieciešams pēc attīrīšanas pareiziem līdzekļiem jādezinficē telpas, aprīkojums, konteineri, kastes un transporta līdzekļi, kas tiek izmantoti barības ražošanā, gatavošanā, šķīrošanā, iepakojumā, uzglabāšanā un transportēšanā;
 - b) kur nepieciešams, jānodrošina higiēniski barības ražošanas, transportēšanas un uzglabāšanas apstākļi un barības tīrība;
 - c) kad vien nepieciešams, jālieto tīrs ūdens, lai izsargātos no bīstama piesārņojuma;
 - d) ciktāl iespējams, jānovērš tas, ka dzīvnieki un kaitēkļi rada bīstamu piesārņojumu;
 - e) jāuzglabā un jāapietas ar atkritumiem un bīstamām vielām atsevišķi un atbilstīgi drošības pasākumiem tā, lai izsargātos no bīstama piesārņojuma;
 - f) jānodrošina, lai iepakojuma materiāli nekļūst par barības bīstamas piesārņošanas avotu;
 - g) jāņem vērā to analīžu rezultāti, kas veiktas primāro produktu paraugiem vai citiem paraugiem, kuri saistīti ar barības nekaitīgumu.

II. Dokumentācija

1. Barības nozares komersantiem pareizi un par attiecīgu laika periodu jāsauglabā dokumentācija attiecībā uz veiktajiem pasākumiem, lai kontrolētu apdraudējumu, atbilstoši barības nozares uzņēmuma darbības specifikai un lielumam. Barības nozares komersantiem jānodrošina, ka šajā dokumentācijā esošā attiecīgā informācija ir pieejama kompetentajai iestādei.
2. Barības nozares komersantiem jāreģistrē:
 - a) augu aizsardzības produktu un biocīdu lietošana;

- b) ģenētiski modificētu sēklu lietošana;
 - c) kaitēkļu vai slimību gadījumi, kas varētu ietekmēt primāro produktu nekaitīgumu;
 - d) to analīžu rezultāti, kas veiktas primāro produktu paraugiem vai citiem paraugiem, kuri saistīti ar barības nekaitīgumu;
 - e) katras barības izejvielu avoti un daudzums, kā arī katras barības produkcijas saņēmējs un daudzums.
3. Citas personas, kā piemēram, veterinārārsti, agronomi un fermas tehniskais personāls drīkst palīdzēt barības nozares komersantiem veikt fermas darbību dokumentēšanu.

B DAĻA

Ieteikumi labas prakses rokasgrāmatām

1. Sastādot valstu un Kopienas rokasgrāmatas, kā tas noteikts šīs regulas III nodaļā, jāietver labas prakses ieteikumi apdraudējuma kontrolei barības primārajā ražošanā.
2. Labas prakses rokasgrāmatām jāietver atbilstoša informācija par apdraudējumu, kas rodas barības primārajā ražošanā, un darbībām, kas veicamas, lai kontrolētu apdraudējumu, ieskaitot attiecīgus pasākumus, kas noteikti Kopienas un valstu tiesību aktos vai tādās Kopienas un valstu programmās, proti:
 - a) tādu indīgu vielu kā mikotoksīnu, smago metālu, radioaktīvo metālu kontrole;
 - b) ūdens, organiskā un mākslīgā mēslojuma lietošana;
 - c) pareiza un piemērota augu aizsardzības līdzekļu un biocīdu lietošana un to izsekojamība;
 - d) pareiza un piemērota veterināro zāļu un pārtikas piedevu lietošana un to izsekojamība;
 - e) barības sastāvdaļu sagatavošana, uzglabāšana un izsekojamība;
 - f) pareiza beigtu dzīvnieku iznīcināšana, atkritumu un pakaišu apglabāšana;
 - g) aizsardzības pasākumi, lai pasargātu dzīvniekus no infekcijas slimībām, kuras pārnēs ar barību, un pienākums par saslimšanas gadījumiem informēt kompetento iestādi;
 - h) noteikta kārtība, pasākumi un metodes, lai nodrošinātu, ka barība tiek ražota, gatavota, iepakota, uzglabāta un transportēta, ievērojot atbilstošus higiēnas nosacījumus, ieskaitot efektīvu tīrīšanu un kaitēkļu kontroli;
 - i) noteikumi par dokumentāciju.

II PIELIKUMS

**REGULAS 5. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTĀS PRASĪBAS PĀRĒJIEM BARĪBAS
NOZARES UZŅĒMUMIEM, KAS NENODARBOJAS AR BARĪBAS PRIMĀRO
RAŽOŠANU**

TELPAS UN APRĪKOJUMS

1. Barības ražošanas un uzglabāšanas telpām, aprīkojumam, konteineriem, kastēm, transporta līdzekļiem un to tuvākajai apkārtnē jābūt tīriem, un jāievieš efektīvas kaitēkļu kontroles programmas.
2. Telpu un aprīkojuma izkārtojuma, plānojumam, konstrukcijām un izmēram:
 - a) jāsekmē adekvāta tīrīšana un/vai dezinfekcija;
 - b) jābūt tādiem, lai samazinātu kļūdas risku un izvairītos no piesārņošanas, piesārņošanas sajaukšanās rezultātā un jebkādam citām nelabvēlīgām ietekmēm uz produktu nekaitīgumu un kvalitāti. Tehnika, kas nonāk saskarē ar barību, pēc slapjiem tīrīšanas darbiem jānožāvē.
3. Telpas un aprīkojums, kas tiek lietots sajaukšanai un/vai ražošanas darbam atbilstoši un regulāri jāpārbauda saskaņā ar rakstiski noteiktu kārtību, ko iepriekš noteicis produkta ražotājs.
 - a) Visiem svāriem un mērīšanas ierīcēm, kas tiek lietoti barības ražošanā, jābūt piemērotiem smaguma skalai un daudzumiem, kas tiks mērīti, un tie regulāri jāpārbauda.
 - b) Visiem maisītājiem, kas tiek lietoti barības ražošanā, jābūt piemērotiem smagumiem un daudzumiem, kas tiks maisīti, un jābūt spējīgiem saražot piemēroti viendabīgu maisījumu un viendabīgu šķīdumu. Komersantiem jāpierāda maisītāju efektivitāte attiecībā uz viendabīgumu.
4. Telpās jābūt adekvātam dabiskajam un/vai mākslīgajam apgaismojumam.
5. Notekūdeņu sistēmām jābūt piemērotām paredzētajam mērķim; tām jābūt projektētām un konstruētām tā, lai izvairītos no barības vielu piesārņojuma apdraudējuma.
6. Ūdenim, kas tiek lietots barības ražošanai, jābūt dzīvniekiem piemērotā kvalitātē; ūdens cauruļvadiem jābūt inertiem.
7. No notekūdeņiem, atkritumiem un lietus ūdens jāatbrīvojas tā, lai tiktu garantēts, ka aprīkojums un barības nekaitīgums un kvalitāte netiek ietekmēta. Bojātās preces un putekļi jākontrolē, lai izvairītos no kaitēkļu invāzijas.
8. Logiem un citiem atvērumiem, ja tas nepieciešams, jābūt nodrošinātiem pret kaitēkļiem. Durvīm jābūt ciešām un aizvērtā stāvoklī, nodrošinātām pret kaitēkļiem.
9. Kur nepieciešams, griestiem un augšējai armatūrai jābūt projektētiem, konstruētiem un pabeigtiem tā, lai izsargātos no netīrumu uzkrāšanās un mazinātu kondensēšanos, nevēlamu pelējuma sēnīšu rašanos un grūžu izplatīšanos, kas var ietekmēt barības nekaitīgumu un kvalitāti.

PERSONĀLS

Barības nozares uzņēmumos jābūt pietiekamam skaitam darbinieku, kam ir attiecīgo produktu ražošanai nepieciešamās prasmes un kvalifikācija. Organizācijas shēmai, kur noteikta nepieciešamā kvalifikācija (diplomi, profesionālā pieredze) un atbildības jomas vadītāju amatam, jābūt sastādītai un pieejamai par inspekcijām atbildīgajām kompetentajām institūcijām. Visiem darbiniekiem jābūt skaidri informētiem rakstiskā formā par to pienākumiem un pilnvarām, īpaši gadījumos, kad notiek izmaiņas, lai tādā veidā iegūtu nepieciešamo produktu kvalitāti.

RAŽOŠANA

1. Par atbildīgo ražošanas jautājumos jāieceļ kvalificēta persona.
2. Barības nozares komersantiem jānodrošina, ka ražošanas dažādās stadijās tiek veiktas saskaņā ar iepriekš rakstiskā formā noteiktu kārtību un instrukcijām, kuru mērķis ir definēt, pārbaudīt un apgūt ražošanas procesa kritiskos punktus.
3. Pēc vajadzības jāveic tehniski un organizatoriski pasākumi, lai nepieļautu vai samazinātu jebkāda veida piesārņojumu un kļūdas. Ražošanas procesa laikā jānodrošina pietiekami daudzas un piemērotas pārbaudes iespējas.
4. Aizliegtu barību, nevēlamas vielas un citas attiecībā uz cilvēku vai dzīvnieku veselību indīgas vielas jāuzrauga un jāievieš piemērotas kontroles stratēģijas, lai mazinātu apdraudējumu.
5. Atkritumi un materiāli, kas nav lietojami kā barība, jāizolē un jāidentificē. No materiāliem, kuri satur veterinārās zāles, indes vai citas bīstamas vielas bīstamā daudzumā, piemērotā veidā jāatbrīvojas, un tos nedrīkst lietot kā barību.
6. Barības nozares komersantiem jāveic adekvāti pasākumi, lai nodrošinātu efektīvu ražotās produkcijas izsekojamību.

KVALITĀTES KONTROLE

1. Ja nepieciešams, par atbildīgo kvalitātes kontroles jautājumos jāieceļ kvalificēta persona.
2. Barības nozares uzņēmumiem kvalitātes kontroles sistēmas ietvaros jānodrošina sev pieeja laboratorijai ar atbilstošu personālu un aprīkojumu.
3. Kvalitātes kontroles plāns jā sastāda rakstiskā formā un jāievieš, ietverot un īpašu uzmanību pievēršot ražošanas procesa kritisko kontroles punktu pārbaudēm, paraugu ņemšanas kārtībai un biežumam, analīžu metodikai un to biežumam, īpašo noteikumu ievērošanai – un tālākajam ceļam noteikto prasību neizpildīšanas gadījumā – sākot no apstrādātajiem izejmateriāliem līdz galaproduktam.
4. Dokumentācija attiecībā uz galaproduktos izmantotajiem jēlmateriāliem jāglabā pie ražotāja, lai nodrošinātu izsekojamību. Dokumentiem par produktiem, kuru lietošanas termiņš ir derīgs, attiecīgajā periodā jābūt pieejamiem kompetentajām iestādēm. Papildus tam sastāvdaļu un katras saražoto un apgrozībā laisto produktu partijas (nepārtrauktas ražošanas gadījumā) paraugiem jābūt ņemtiem pietiekamā daudzumā saskaņā ar kārtību, ko iepriekš noteicis ražotājs, un tie jāuzglabā, lai nodrošinātu izsekojamību (regulāri, ja ražošana notiek tikai un vienīgi ražotāja paša vajadzībām). Paraugiem jābūt aizzīmogotiem un marķētiem, kas atvieglo identifikāciju; tie jāuzglabā apstākļos, kas nepieļauj jebkāda veida neparedzētas izmaiņas parauga struktūrā vai jebkāda veida piejaukumus. Tie jāglabā kompetentajai iestādei pieejamā vietā periodā, kas atbilst tās barības derīguma termiņam, kas laista tirgū. Attiecībā uz barības vielām dzīvniekiem, kas netiek izmantoti pārtikas ražošanā, barības ražotājam jāglabā vienīgi galaprodukcijas paraugi.

GLABĀŠANA UN TRANSPORTS

1. Apstrādāta barība jānošķir no neapstrādātām barības sastāvdaļām un barības piedevām, lai izvairītos no piesārņojuma, sajaucoties apstrādātajai barībai; jāizmanto atbilstošs iepakojums.
2. Barība jāglabā un jātransportē piemērotos konteineros. Tie jāglabā tam paredzētās, piemērotās un īpaši uzturētās vietās, lai nodrošinātu labus glabāšanas apstākļus vietā, kurai drīkst piekļūt tikai personas ar barības nozares komersanta izsniegtu atļauju.

3. Barība jāglabā un jātransportē tādā veidā, lai tā būtu viegli identificējama, lai izvairītos no pārpratumiem vai piesārņojuma un lai nepieļautu bojāšanos.
4. Konteineriem un aprīkojumam, kas tiek izmantoti transportam, glabāšanai, nogādāšanai, pārvietošanai un svēršanai, jābūt tīriem. Jāievieš tīrīšanas programmas un jāsamazina šķīdinātāju un dezinfekcijas līdzekļu palieku daudzums.
5. Jebkāda veida bojājumi jāsamazina un jākontrolē, lai samazinātu kaitēkļu invāziju.
6. Ja nepieciešams, temperatūras jāuztur iespējami zemas, lai izvairītos no kondensēšanās un bojājumiem.

DOKUMENTĀCIJA

1. Visiem barības nozares komersantiem, tostarp tiem, kas darbojas tikai un vienīgi kā tirgotāji, nekad neglabājot produktus savās telpās, jāreģistrē ieraksti ar attiecīgiem datiem par pirkumu, ražošanu un pārdošanu, lai nodrošinātu efektīvu izsekojamību no saņemšanas un nogādāšanas, ieskaitot eksportu, līdz gala saņēmējam.
2. Barības nozares komersantiem, izņemot tos, kas darbojas tikai un vienīgi kā tirgotāji, nekad neglabājot produktus savās telpās, jāglabā šādi dokumenti:

- a) dokumentācija par ražošanas procesu un kontroli.

Barības nozares uzņēmumos jābūt dokumentācijas sistēmai, kas paredzēta ražošanas procesa kritisko kontroles punktu definēšanai un pārvaldībai un jāizveido un jāievieš kvalitātes kontroles plāns. Attiecīgo kontroļu rezultāti jāsauglabā. Dokumentācija jāglabā tā, lai attiecībā uz katru produktu partiju, kas laista tirgū, būtu iespējams izsekot tās ražošanas vēsturi un lai sūdzību gadījumā varētu noteikt atbildību;

- b) dokumentācija saistībā ar izsekojamību, jo īpaši:

- i) attiecībā uz barības piedevām:

- ražoto barības piedevu specifika un daudzums, attiecīgie ražošanas datumi un, kur tas ir nepieciešams, sērijas vai specifiskās partijas numurs nepārtrauktās ražošanas gadījumā,
- uzņēmuma nosaukums un adrese, kuram barības piedevas tika nosūtītas, nosūtīto barības piedevu specifika un daudzums un, kur tas nepieciešams, sērijas vai specifiskās partijas numurs nepārtrauktās ražošanas gadījumā,

- ii) attiecībā uz produktiem, uz kuriem attiecas Direktīva 82/471/EEK:

- ražoto barības piedevu specifika un daudzums, attiecīgie ražošanas datumi un, kur tas nepieciešams, sērijas vai specifiskās partijas numurs nepārtrauktās ražošanas gadījumā,
- uzņēmuma vai lietotāja (uzņēmuma vai lauksaimnieka) nosaukums/vārds, uzvārds un adrese, kuram barības piedevas tika nosūtītas, kopā ar nosūtīto barības piedevu specifiku un daudzumu un, kur tas nepieciešams, sērijas vai specifiskās partijas numurs nepārtrauktās ražošanas gadījumā,

- iii) attiecībā uz premiksiem:

- ražotāja vai piegādātāja nosaukums un adrese, barības piedevu specifika un daudzums, attiecīgie ražošanas datumi un, kur tas nepieciešams, sērijas vai specifiskās partijas numurs nepārtrauktās ražošanas gadījumā,

- premiksu ražošanas datums un, kur tas nepieciešams, sērijas numurs,
 - uzņēmuma nosaukums un adrese, kuram premikss tika nosūtīts, nosūtīšanas datums, nosūtīto barības piedevu specifika un daudzums un, kur tas nepieciešams, sērijas numurs;
- iv) attiecībā uz barības maisījumiem/barības sastāvdaļām:
- barības piedevu/maisījuma ražotāja vai piegādātāja nosaukums un adrese, izmantoto barības piedevu specifika un daudzums, kur nepieciešams, sērijas numurs,
 - barības sastāvdaļu un barības maisījuma piegādātāja nosaukums un adrese, piegādes datums,
 - barības maisījuma tips, daudzums un sastāvs,
 - ražoto barības sastāvdaļu vai barības vielu maisījuma specifika un daudzums, kopā ar ražošanas datumu un pircēja (piemēram, lauksaimnieka, cita barības nozares uzņēmuma vadītāja) vārdu, uzvārdu un adresi.

SŪDZĪBAS UN PRODUKTA ATSAUKŠANA

1. Barības nozares uzņēmuma vadītājiem jāievieš sūdzību reģistrācijas un apstrādes sistēma.
2. Viņiem nepieciešamības gadījumā jāizveido sistēma, lai varētu operatīvi atsaukt produktus no izplatīšanas tīkla. Viņiem jādefinē rakstiskā formā visu atsaukto produktu galamērķis, un pirms šie produkti ir atpakaļ aprītē, tiem jāiziet kvalitātes kontroles novērtējums.

III PIELIKUMS

LABA DZĪVNIEKU ĒDINĀŠANAS PRAKSE

GANĪBAS

Ganīšanu plāvās un kultivētās platībās veic tā, lai mazinātu dzīvnieku izcelsmes pārtikas piesārņojumu, ko rada fizikāli, bioloģiski un ķīmiski apdraudējumi.

Ja nepieciešams, jāievēro atbilstošs miera periods, pirms dzīvniekiem ļauj ganīties plāvās, labībā un labības pārpalikumos, un starp ganīšanas rotāciju, lai mazinātu piesārņojumu ar dabisko mēslojumu, ja šāda potenciāla problēma pastāv, un nodrošinātu, ka tiek ievēroti atturēšanās periodi lauksaimnieciski ķīmisku produktu pielietošanai.

PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ STAĻĻIEM UN ĒDINĀŠANAS IEKĀRTĀM

Dzīvnieku novietnei jābūt plānotai tā, lai to var pienācīgi iztīrīt. Dzīvnieku novietnes un ēdināšanas iekārtas jātīra pamatīgi un regulāri, lai izsargātos no uzkrāšanās apdraudējuma. Ķīmiskās vielas, kas tiek izmantotas tīrīšanai un sanācijas pasākumiem, jālieto saskaņā ar instrukcijām un jāuzglabā atsevišķi no barības un ēdināšanas vietām.

Jāizveido kaitēkļu kontroles sistēma, lai kontrolētu kaitēkļu pieeju dzīvnieku novietnei un mazinātu iespēju, ka barība un pakaišu materiāli vai dzīvnieku novietnes tiks piesārņotas.

Ēkas un ēdināšanas iekārtas jāuztur tīras. Jāizveido sistēmas regulārai mēsļu, atkritumu un citu iespējamo barības piesārņojuma avotu izvešanai.

Barība un pakaišu materiāls dzīvnieku novietnēs bieži jāmaina un nedrīkst pieļaut, ka tie sapelē.

ĒDINĀŠANA

1. Uzglabāšana

Barība jāuzglabā atsevišķi no ķīmiskajām vielām un citiem dzīvnieku ēdināšanai aizliegtām vielām. Glabāšanas vietas un konteineri jāuztur tīri un sausi un, kur nepieciešams, jāveic piemēroti kaitēkļu kontroles pasākumi. Glabāšanas vietas un konteineri regulāri jātīra, lai izvairītos no nevajadzīga piesārņojuma.

Sēklas jāuzglabā kārtīgi un dzīvniekiem nepieejamā vietā.

Ārstnieciskā barība un parastā barība, kas paredzēta dažādām dzīvnieku kategorijām vai sugām, jāglabā tā, lai mazinātu risku to izēdināt dzīvniekiem, kam tā nav paredzēta.

2. Sadale

Barības sadales sistēmai lauku saimniecībā jānodrošina, ka pareizā barība tiek nosūtīta pareizajam adresātam. Sadales un ēdināšanas laikā ar barību jārikojas tā, lai tiktu nodrošināts, ka nenotiek tās piesārņojums no piesārņotām uzglabāšanas vietām un aprīkojuma. Parastā barība jāapstrādā atsevišķi no ārstnieciskās barības, lai izsargātos no barības piesārņojuma.

Barības transportēšanas līdzekļi un ēdināšanas iekārta lauku saimniecībā periodiski jātīra, it īpaši, ja tā tiek lietota, lai nogādātu un izdalītu ārstniecisko barību.

BARĪBA UN ŪDENS

Ūdenim, kas tiek izmantots dzirdināšanai vai akvakultūrai, jābūt audzētajiem dzīvniekiem atbilstošā kvalitātē. Ja ir iemesls šaubām par dzīvnieku vai dzīvnieku izcelsmes produktu piesārņojumu no ūdens, jāveic attiecīgi pasākumi, lai novērtētu un mazinātu apdraudējumu.

Ēdināšanas un dzirdināšanas iekārtai jābūt paredzētai, konstruētai un novietotai tā, lai barības un ūdens piesārņojuma risks tiktu mazināts. Dzirdināšanas sistēmas jātīra un jāapkopj regulāri, kur tas ir iespējams.

PERSONĀLS

Personai, kas atbildīga par dzīvnieku ēdināšanu un kopšanu, jāpiemīt nepieciešamajām spējām, zināšanām un kompetencei.

IV PIELIKUMS

1. NODAĻA

Barības piedevas, kas atļautas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1831/2003:

- Uzturfizioloģiskās piedevas: visas šīs grupas piedevas
- Zootehniskās piedevas: visas šīs grupas piedevas
 - Tehnoloģiskās piedevas: piedevas, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1831/2003 I pielikuma 1. punkta b) apakšpunktā ("antioksidanti"): tikai tie, kuros ir noteikts maksimālais saturs
- Organoleptiskās piedevas: piedevas, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1831/2003 I pielikuma 2. punkta a) apakšpunktā ("krāsvielas"): karotenoīdi un ksantofili

Produkti, kas minēti Direktīvā 82/471/EEK:

- Proteīni, ko iegūst no mikroorganismiem, kuri pieder baktēriju, raugu, aļģu, zemāko sēņu grupām: visi šīs grupas produkti (izņemot apakšgrupu 1.2.1)
- Aminoskābju ražošanas ar fermentācijas procesu blakusprodukti: visi šīs grupas produkti

2. NODAĻA

Barības piedevas, kas atļautas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1831/2003:

- Zootehniskās piedevas: piedevas, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1831/2003 I pielikuma 4. punkta d) apakšpunktā ("citas zootehniskās piedevas")
 - Antibiotikas: visas piedevas
 - Kokcidiostati un histomonostati: visas piedevas
 - Augšanas stimulatori: visas piedevas
- Uzturfizioloģiskās piedevas:
 - piedevas, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1831/2003 I pielikuma 3. punkta a) apakšpunktā (Vitamīni, provitamīni un ķīmiskas vielas ar līdzīgu efektu): A un D,
 - piedevas, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1831/2003 I pielikuma 3. punkta b) apakšpunktā ("saliktas vielas no mikroelementiem"): Cu un Se.

3. NODAĻA

Barības piedevas, kas atļautas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1831/2003:

Zootehniskās piedevas: piedevas, kas minētas I pielikuma 4. punkta d) apakšpunktā ("citas zootehniskās piedevas")

- Antibiotikas: visas piedevas
- Kokcidiostati un histomonostati: visas piedevas
- Augšanas stimulatori: visas piedevas.

V PIELIKUMS

I NODAĻA

Apstiprināto barības nozares uzņēmumu saraksts

1	2	3	4	5
Identifikācijas numurs	Darbības veids	Vārds, uzvārds vai nosaukums ⁽¹⁾	Adrese ⁽²⁾	Piezīmes

⁽¹⁾ Vārds vai barības nozares uzņēmuma nosaukums.

⁽²⁾ Barības nozares uzņēmuma adrese.

II NODAĻA

Identifikācijas numuram jāatbilst šādai struktūrai:

1. simbols "α", ja barības nozares uzņēmums ir apstiprināts;
2. dalībvalsts vai trešās valsts, kurā barības nozares uzņēmums atrodas, ISO kods;
3. valsts piešķirtais identifikācijas numurs, kas maksimāli sasniedz astoņus burtu vai skaitļu simbolus.